ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Беларускі ўніверсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 11 (1085) ● Чацвер, 27 сакавіка 1975 г. ● Газета выходзіць з 1935 г. ● Цана 2 кап.

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

⊙ У ПАРТКОМЕ ⊙ З'ЕЗД ГЕОГРАФАЎ ⊙ СТАРОНКА ПЕРШАКУРСНІКА ⊙ ДА 30-ГОДДЗЯ ВЯЛІКАЙ ПЕРАМОГІ ⊙ ПЕРШАКРАСАВІЦКАЯ МАЗАІКА.

У ПАРТКОМЕ

На пасяджэнні партыйнага камітэта разгледжана пытанне «Аб удзеле выкладчыкаў кафедры радыётэхнікі і фізічнай электронікі ў правядзенні ідэалагічнай работы сярод студэнтаў».

Было адзначана, што члены кафедры побач з навуковай і вучэбнай работай вядуць вялікую масава-палітычную і выхаваўчую работу сярод студэнтаў. Пяць членаў кафедры (з 11) з'яўляюцца куратарамі груп. Да работы прыцягваюцца такія вопытныя педагогі, як намеснік дэкана фізічнага факультэта А. А. Лабуда, дацэнт А. Д. Андрэеў і іншыя. Работа куратараў плануецца на пасяджэннях кафедры.

Акрамя гэтага, усе члены кафедры маюць пастаянныя даручэнні па правядзенню масава-палітычнай і выхаваўчай работы, удзельнічаюць у рабоце камсамольскіх і прафсаюзных арганізацый.

Кафедра накапіла пэўны станоўчы вопыт у правядзенні ідэалагічнай работы сярод студэнтаў. Разам з тым у гэтым напрамку работы ёсць і недахопы. Дрэнна арганізаван насценны друк. Газета выходзіць толькі да святочных дат, і таму ў ёй не адлюстроўваецца жыццё калектыву. Не ўсе члены кафедры маюць пастаянныя тэмы палітычных дакладаў.

Партыйны камітэт пастанавіў:

Адобрыць практыку кафедры радыёфізікі і фізічнай электронікі па шырокаму прыцягненню ўсяго выкладчыцкага саставу да правядзення масава-палітычнай і выхаваўчай работы студэнтаў.

Лічыць важнейшай задачай далейшае ўзмацненне выхаваўчай работы сярод студэнтаў, якія спецыялізуюцца на кафедры.

Абавязаць партыйную групу кафедры ў бліжэйшы час палепшыць работу насценнага друку, наладзіць наглядную агітацыю.

Абавязаць партбюро фізфака дабіцца таго, каб кожны выкладчык кафедры меў тэму палітычнага даклада, з якім бы сістэматычна выступаў перад студэнтамі і насельніцтвам.

СУСТРЭЧА ПАКАЛЕННЯЎ

«Твой камсамольскі білет» — пад такім дэвізам прайшоў на III курсе факультэта журналістыкі Ленінскі урок, прысвечаны абмену камсамольскіх дакументаў.

У гэты дзень на сустрэчу са студэнтамі прыйшлі знатныя рабочыя — расточнік Мінскага завода аўтаматычных ліній Леанід Іванавіч Патаповіч і стропальшчык Краматорскага завода цяжкіх збудаванняў Георгій Савельевіч Гень, Герой Сацыялістычнай Працы. Яны шмат расказалі моладзі аб сваім камсамольскім юнацтве, аб прафесіі.

Аказалася, што Георгій Савельевіч, які прыехаў у Беларусь па запрашэнню таварыства «Веды», у 1943—1944 гадах васемнаццацігадовым юнаком вызваляў нашу рэспубліку ад нямецка - фашысцкіх захопнікаў. У 1944 годзе яго прынялі ў камсамол. Цяпер Георгій Савельевіч — вядомы рабочы Данбаса, дэлегат многіх з'ездаў Кампартыі Украіны. За вялікія заслугі ў выкананні сямігадовага плана яму прысвоена ганаровае званне Героя Сацыялістычнай Працы.

Леанід Іванавіч Патаповіч таксама ўспомніў пачатак сваёй біяграфіі — вайна, рамеснае вучылішча, завод. 30 год стаіць ля станка гэты неспакойны чалавек.

На рахунку Леаніда Іванавіча — больш за 150 рацпрапаноў, ён напісаў шмат брашур, артыкулаў на эканамічныя тэмы. Л. Патаповіч — нештатны карэспандэнт «Правды», «Советской Белоруссии», часопіса «Промышленность Белоруссии».

— Рабочы павінен быць творцам, — лічыць Леанід Іванавіч.

Яго праца, яго жыццё — пацвярджэнне гэтага. Урад краіны ўзнагародзіў яго як вынаходніка медалём Вавілава.

Рабочыя прынеслі з сабой мадэлі сваіх вынаходніцтваў, і хутка Ленінскі урок выліўся ў сур'ёзную, цікавую размову аб эканоміцы, абліччы сённяшняга рабочага.

Студэнты, у сваю чаргу, расказалі гасцям пра вучобу, вынікі сесіі (на курсе 9 выдатнікаў), аб планах на будучае і, канешне, аб сваіх камсамольскіх справах.

Для журналістаў Ленінскі урок стаў крыніцай паглыблення ведаў пра чалавека працы, героя будучых твораў.

С. ШЫДЛОЎСКАЯ.

З'ЕЗД ГЕАГРАФІЧНАГА ТАВАРЫСТВА

У гэтым годзе спаўняецца 130 год Геаграфічнаму таварыству СССР, якое было заснавана ў 1845 г. па ініцыятыве буйнейшых рускіх вучоных Ф. П. Літке, К. М. Бэра, Ф. П. Врангеля і іншых. Гэта масавая грамадска - навуковая арганізацыя аб'яднала звыш 25000 навуковых работнікаў, выкладчыкаў геаграфіі, краязнаўцаў, турыстаў.

Асноўныя задачы таварыства ў цяперашні час — гэта садзейнічанне развіццю геаграфічнай навукі і укараненню яе дасягненняў у народную гаспадарку, прапаганда геаграфічных ведаў, ахова прыроды і развіццё краязнаўства і турызму, выданне геаграфічных прац, падтрымка культурных і навуковых сувязей з народамі іншых краін.

Геаграфічнае таварыства СССР складаецца з рэспубліканскіх таварыстваў, 19 філіялаў, звыш 270 пададдзелаў у розных гарадах Савецкага Саюза. Цэнтральная арганізацыя таварыства знаходзіцца ў Ленінградзе.

Геаграфічнае таварыства Беларусі—адно з самых маладых у краіне. Яно арганізавана ў 1954 годзе на базе геаграфічнага факультэта БДУ. Арганізатарамі і першымі кіраўнікамі яго былі акадэмікі І. С. Лупіновіч і К. І. Лукашоў. Далей на працягу многіх гадоў старшынёй таварыства быў прафесар В. А. Дзяменцьеў, які ўнёс вялікі ўклад у яго станаўленне і развіццё.

Цяпер у Геаграфічным таварыстве Беларусі працуюць тры аддзяленні: фізічнай геаграфіі, эканамічнай геаграфіі, этнаграфіі; чатыры камісіі: феналагічная, тапанімікі і школьнай геаграфіі, краязнаўства і турызму, медыцынскай геаграфіі. Апошняя працуе ў Віцебску на базе медыцынскага інстытута. Маецца тры аддзелы: Магілёўскі, Брэсцкі і Гродзенскі. Таварыства аб'ядноўвае ў сваіх радах 317 географаў Беларусі. У ліку членаў таварыства шэсць акадэмікаў і членаў-карэспандэнтаў АН БССР, 14 дактароў навук, 74 кандыдаты навук.

У сярэдзіне сакавіка адбыўся з'езд Геаграфічнага таварыства Беларусі, у рабоце якога прынялі ўдзел 137 дэлегатаў ад розных арганізацый і ўстаноў Беларусі, у тым ліку буйныя вучоныя рэспублікі акадэмікі Г. І. Гарэцкі, К. І. Лукашоў, І. Д. Юркевіч, члены-карэспандэнты АН БССР В. К. Бандарчык і А. Г. Мядзведзеў, дактары навук А. Я. Агаханянц, А. Г. Булаўко, Б. М. Гурскі, В. А. Жучкевіч, В. Г. Заўрыеў, В. К. Лукашоў, М. Т. Раманоўскі, А. Х. Шкляр, В. Ф. Якушка і іншыя.

З'езд падвёў вынікі работы таварыства за апошнія 5 год, была заслухана справаздача аб рабоце савета таварыства, аддзелаў, аддзяленняў і камісій. Адзначана, што за прайшоўшы перыяд таварыствам праароблена вялікая работа.

Асабліва паспяхова вялася прапаганда геаграфічных ведаў. Для насельніцтва рэспублікі прачытана 3600 лекцый, арганізавана звыш 60 выступленняў у рэспубліканскіх газетах і каля 50 радыёперадач. Вядуцца рэгулярныя тэлеперадачы «Прырода і мы», «Тэлебачанне—школе». Напісаны 32 навукова - папулярныя геаграфічныя кнігі. Члены таварыства прымаюць непасрэдны ўдзел у рабоце іншых грамадскіх арганізацый, у навуковых канферэнцыях, у выданні БелСЭ. Уся работа па павышэнню кваліфікацыі настаўнікаў геаграфіі рэспублікі праводзіцца членамі таварыства. Пры арганізацыі прапагандысцкай работы Геаграфічнае таварыства цесна супрацоўнічае з таварыствам «Веды», Камітэтам па радыёвяшчанню і тэлебачанню, партыйнымі і савецкімі арганізацыямі.

Шмат увагі ўдзяляецца выдавецкай рабоце таварыства. За апошнія гады падрыхтаваны і выдадзены другі і трэці зборнікі «Пытанняў геаграфіі», рыхтуецца да выдання чацвёрты зборнік. У 1975 годзе выйдзе з друку тэматычны зборнік таварыства «Геаграфія ў школах і ВНУ БССР».

Членамі Геаграфічнага таварыства Беларусі вядзецца вялікая навуковая работа, вынікі якой абагульнены больш чым у 130 манаграфіях і вучэбных дапаможніках, якія выйшлі за апошнія 5 год. Члены таварыства кіруюць школамі юных географаў і юных геолагаў.

На з'ездзе Геаграфічнага таварыства Беларусі вырашаліся арганізацыйныя пытанні. Прэзідэнтам таварыства выбран прафесар В. А. Жучкевіч. Выбраны савет таварыства і рэвізійная камісія. Прынят статут Геаграфічнага таварыства Беларусі.

Для дэлегатаў з'езда акадэмікам К. І. Лукашовым была прачытана лекцыя «Задачы геаграфічнага вывучэння біясферы».

І надалей работа Геаграфічнага таварыства Беларусі будзе накіравана на аб'яднанне географаў рэспублікі з мэтай сумеснага рашэння імі пытанняў рацыянальнага выкарыстання і аховы акружаючага асяроддзя, павышэння ролі географаў у вырашэнні тэарэтычных і практычных народнагаспадарчых задач сацыялістычнага будаўніцтва і інш.

Цяпер вядзецца падрыхтоўка да VI з'езда Геаграфічнага таварыства СССР, які адбудзецца ў кастрычніку 1975 года ў Тбілісі. Нашу рэспубліку на ім будуць прадстаўляць В. А. Жучкевіч, В. Г. Заўрыеў, В. Ф. Якушка, А. Я. Агаханянц і аўтар гэтых радкоў.

В. С. АНОШКА,
вучоны сакратар Геаграфічнага таварыства Беларусі.

Камсамольскае жыццё

Бюро камітэта камсамола універсітэта абмеркавала вынікі абмену камсамольскіх дакументаў у пярвічнай камсамольскай арганізацыі аддзялення палітэканоміі гістарычнага факультэта і пастанавіла: вопыт камсамольскай арганізацыі па правядзенню абмену камсамольскіх дакументаў абагульніць і распаўсюдзіць ва ўсіх пярвічных камсамольскіх арганізацыях.

* * *

Студэнты і супрацоўнікі універсітэта прымуць удзел у агітпрабегу па маршруту Мінск—Масква—станцыя Сходня Кастрычніцкай чыгункі, дзе ў суровы час Вялікай Айчыннай вайны ў 1943 годзе ўзнавіў работу Беларускі дзяржаўны універсітэт. На працягу агітпрабегу будуць зроблены прыпынкі ў гарадах і пасёлках БССР і РСФСР, жыхарам якіх удзельнікі раскажуць пра дасягненні і перспектывы развіцця універсітэта, вучэбную і навукова - даследчую работу ў ім, аб тым, чаго дабіўся універсітэт за 30 пасляваенных гадоў.

Камандзірам агітпрабегу зацверджаны Валерый Сцяпанавіч Клімовіч і камісарам Іван Фёдаравіч Рамаyоўскі — выкладчыкі кафедры гісторыі КПСС гуманітарных факультэтаў.

* * *

Штаб працоўных спраў камітэта камсамола заканчвае фарміраванне студэнцкіх будаўнічых атрадаў. У гэтым годзе ў працоўным семестры прымуць удзел 1920 студэнтаў амаль усіх факультэтаў. Байцы будатрадаў будуць працаваць у Мінскай і Гомельскай абласцях Беларусі, у Малдавіі, у Томскай, Уральскай, Смаленскай, Пскоўскай абласцях РСФСР.

Сёння ўжо на 96 працэнтаў выканан план фарміравання студэнцкіх будаўнічых атрадаў на фізфаку. Нядрэнна ідуць справы на юрыдычным, філалагічным і іншых факультэтах.

Упершыню ў гэтым годзе створан студэнцкі будаўнічы атрад на факультэце журналістыкі.

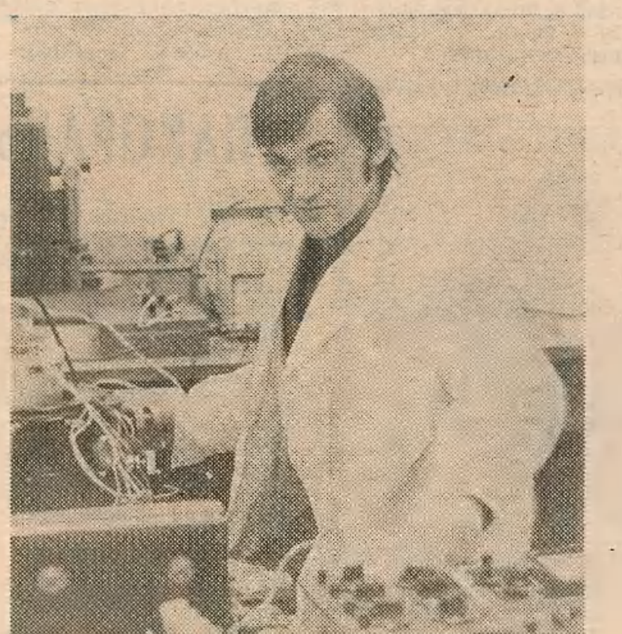

У гэтыя веснавыя дні ў пяцікурснікаў — адказная пара. Хутка абарона дыпломнай. Заканчваюць свае дыпломныя работы і студэнты V курса фізічнага факультэта Сяргей Жарнікоў і Уладзімір Шчарбацюк.

Фота С. Дзеянкова.

СТАРОНКА ПЕРШАКУРСНІКА

Вясновыя дні... Ледзь прыкметныя парасткі зеляніны на тэрыторыі універсітэцкага гарадка, аўдыторыі, залітыя сонцам... Усё у прыродзе змяняецца.

Нашы першакурснікі—ужо не тыя нясмелыя навічкі, якімі яны былі у пачатку навучальнага года. Проба на трываласць адбылася. Радасная прыкмета — на факультэтах першакурснікі сталі «сваімі» людзьмі: пішуць навуковыя работы, складаюць асноўны касцяк актывістаў мастацкай самадзейнасці, спортарганізацыі. А колькі у іх яшчэ наперадзе!

КАМСАМОЛЬСКІ КУРАТАР

У кожнай акадэмічнай групе, як правіла, ёсць нязменны трохвугольнік: староста, камсорг, прафорг. А вось у другой групе першага курса геафака ёсць яшчэ два куратары — В. С. Аношка і Алена Яфрэмкіна. Па два куратары і ва усіх астатніх групах першага курса.

Не, гэта не памылка. Ідэя камсамольскага куратарства над першакурснікамі нарадзілася на адным з пасяджэнняў бюро камсамольскай арганізацыі супрацоўнікаў геафака. 37 супрацоўнікаў выбралі са свайго ліку пяць дастойных кандыдатаў для курыравання. Не проста для шэфства — ад выпадку да выпадку,—а для планамернай работы з групай. Праўда, плана спачатку не было. Даводзілася працаваць толькі па падказцы камсамольскага сумлення, апіраючыся на асабістую ініцыцыю.

Вядома, што калі няма пэўна вызначаных абавязкаў, вельмі цяжка кантраляваць работу. Давялося як след задумацца і над гэтымі пытаннямі. У выніку з'явілася «Памятка камсамольскага куратара»: «Камсамольскі куратар з'яўляецца памочнікам куратара акадэмічнай групы у правядзенні культурна - выхаваўчай работы сярод студэнтаў I курса...» У абавязкі куратара уваходзіць: назіранне за строгім захоўваннем у групе Статута ВЛКСМ, кантроль за правільнасцю вядзення камсамольскай дакументацыі, за правільным размеркаваннем грамадскіх нагрузак сярод камсамольцаў групы, аказанне дапамогі у арганізацыі і правядзенні камсамольскіх сходаў. Камсамольскі куратар абавязан дапамагаць куратару групы у правядзенні усіх культурных і грамадскіх мерапрыемстваў.

Многія рэкамендацыі прапанаваны сакратаром камсамольскай арганізацыі супрацоўнікаў Таццянай Рослік і членам бюро Юрыем Ляшковічам.

Кожны з маладых куратараў прыдумвае для сваіх выхаванцаў нешта сваё, цікавае, карыснае. Напрыклад, Іван Богдэль вельмі дапамог сваім падапечным па курсу «Агульнае землязнаўства». Праводзіліся дадатковыя заняткі, кансультацыі. У выніку —больш трывалыя веды і добрыя адзнакі у час сесіі. Алена Яфрэмкіна вырашыла пазнаёміць першакурснікаў з выдатнымі мясцінамі Мінска — музеямі, помнікамі, тэатрамі горада, бо большая частка студэнтаў групы — прыезджыя.

Акрамя куратарства у групах, камсамольцы узялі шэфства над друкам факультэта: газету «Даследчык» курыруе В. Жукаў, а інфармацыйны бюлетэнь «Хроніка геафака» — Б. Уласаў і А. Серафімовіч. Па ініцыятыве камсамольцаў-супрацоўнікаў на факультэце рэгулярна дэманструюцца фотавыстаўкі. Натхняльнік гэтага пачыну — М. Курловіч. Маладыя супрацоўнікі выпускаюць «маланкі», спецвыпускі газет. Амаль заўсёды актыўны удзел у гэтым прымаюць Таццяна Рослік і Юрый Ляшковіч.

— Наогул, дрэнных камсамольцаў - куратараў у нас няма,—расказвае Таццяна Рослік. —Усе рабяты вельмі стараюцца. Спачатку многія не ведалі, з чаго пачынаць, але зараз ёсць галоўнае — вопыт. Куратарства ў нас камсамольскае, таму сувязь з камітэтам камсамола факультэта самая цесная. Вельмі дапамагае нам сакратар камітэта камсамола С. Субоцін. Хочацца таксама выказаць падзяку сакратару партбюро С. Д. Бачурыну і яго намесніку В. А. Барушка.

Я лічу, што ідэя наша удалая. Камсамольскі куратар — як бы звязваючае звяно паміж студэнтам і выкладчыкам. З ім можна пагаварыць аб месцы у інтэрнаце, ён можа паклапаціцца пра стыпендыю, нарэшце, проста дапамагчы парадай. Гэта вялікая падтрымка і камсоргу групы.

Расказвае Алена Яфрэмкіна, камсамольскі куратар 2-й групы:

— Працаваць вельмі цікава. Зараз мы разам з камсоргамі групы склалі план работы на семестр. Разам рыхтавалі тэматычныя камсамольскія сходы, усе групавыя мерапрыемствы. Нядаўна былі у Вязынцы у музеі Я. Купалы. Часта ходзім у кіно, тэатры. Усіх спраў не пералічыш. Нешта прапаноўваю я сама, многае падказваюць рабяты. Я ужо прывыкла да сваёй групы. І шкада, што хутка прыйдзецца расставацца—бо курыруем мы толькі першакурснікаў...

Застаецца дабавіць, што пачын геафакаўцаў нядрэнна было б пераняць і іншым факультэтам.

Н. НОВІКАВА,
(Прэс-цэнтр камітэта камсамола).

Таццяна Нічыпарук вучыцца на I курсе факультэта журналістыкі. Дзяўчына вельмі добра працавала на сельгасработах, была прыкладам для многіх. І зараз яна карыстаецца заслужаным аўтарытэтам на курсе. Таццяна — член рэдкалегіі курсавой газеты, актыўны удзельнік хору. Спагадлівая, чулая, яна заўсёды гатова прыйсці на дапамогу таварышам.

Фота **А. Пранішнікава.**

А СЕСІЯ БЫЛА ПЕРШАЙ...

Першая сесія... Страшнавата, незвычайна.. І толькі тады, калі усё ужо ззаду, адчуваеш нейкую радасць, ці, мабыць, аблягчэнне.

— Хваляваліся?
— Так.
— Засмучаліся?
— Было усякае.

Але затое як прыемна, калі у тваёй залікоўцы з'явілася першае «добра» ці «выдатна».

Галоўнае тое, што побач ты адчуваеш плячо сябра. «Дзякуй», — гаварылі аднакурснікі студэнтцы Ірыне Анціпавай, якая не толькі сама здала усе экзамены на «выдатна», але і дапамагала іншым, напрыклад, студэнтцы з ПНР М. Свярчэўскай.

Сесію мы здалі добра. У дзевяці чалавек курса у залікоўках толькі «выдатна». Хочацца ім пажадаць: «Так трымаць!»

Вядома, не абышлося без зрываў. Сказалася, можа, хваляванне, няўменне здаваць экзамены, бо сесія ж была першай. Але, як спяваецца у песні: «Кто хочет — тот добьется, кто ищет — тот всегда найдет».

Л. КОНДРАЛЬ,
адказная за работу акадэмсектара на I курсе філфака.

ТАКІ Ў ЯЕ ХАРАКТАР

У пакоі, напоўненым спакойным змрокавым святлом, па-дамашняму утульна. Мы сядзім адны і размаўляем. Не, няпраўда, мы не адны. Са сцяны, з вялікага партрэта на нас уважліва і удумліва глядзіць Пушкін. Яе любімы Пушкін.

Са Светай Бярозка можна гадзінамі гаварыць пра паэта, яго жыццё, творчасць. Яна ведае пра яго амаль усё: з мноства кніг, якія я убачыла у Светы, пушкінскія творы складаюць амаль палавіну. Акуратнымі радамі на паліцах выстраіліся кнігі. Тут і Талстой, і Маякоўскі, і Друніна, і Нагішкін. Крыху ніжэй — слоўнікі, хрэстаматыі па літаратуры і падручнікі па сучаснай рускай мове. Кнігі, кнігі, кнігі...

Яшчэ ў шостым класе у Светы з'явілася мара — стаць настаўніцай. І не проста настаўніцай, а такой, каб змагла данесці дзецям усю прыгажосць і харaство роднай мовы, выхаваць у іх любоў і павагу да літаратуры. Як хацелася вось гэтак жа, як і любімая настаўніца, ажывіць свет слоў і вобразаў!

Пасля заканчэння дзесяцігодкі Света падала дакументы на філфак універсітэта. Уступныя экзамены, хваляванні, трывогі. ...Але як было крыўдна, калі у спісах паступіўшых яна не знайшла свайго прозвішча, калі у прыёмнай камісіі пачула скупа-афіцыйную фразу: «Не залічана... не прайшла па конкурсу». У адчаі хацелася адразу ж аднесці дакументы на завочнае аддзяленне — ацэнкі ж атрымала добрыя. Але потым вырашыла: «Зноў буду паступаць, пакуль не даб'юся свайго».

На Мінскім маторным заводзе, куды Света уладкавалася працаваць кантралёрам, яна як бы прайшла праверку на вернасць: у яе яшчэ больш умацавалася рашэнне — паступаць у БДУ.

1974 год стаў у яе жыцці шчаслівым. Ніколі не забудзецца тое пачуццё радасці, што перапаўняе кожнага, хто, нарэшце, дасягнуў сваёй мэты.

Прызванне... Што абазначае гэта слова? Зваць... Прызыў... Ісці туды, дзе больш за усё патрэбен, толькі там ты зможаш дапамагчы...

Знешне Света зусім яшчэ школьніца - старшакласніца. Але калі з ёю пачнеш гаварыць, то пераканаешся: гэта дарослы чалавек, які знайшоў сваё месца у жыцці. Яна пастаянна некаму дапамагае, дае парады, растлумачвае. Дзяўчаты здзіўляюцца: і чаго ты за усіх непакоішся? А яна не можа без гэтага, такі у яе характар. Бо нельга ж прайсці міма, калі чалавек трапіў у бяду. І яе любяць за гэта.

Можна спадзявацца, што Света будзе сапраўдным педагогам. Бо у яе ёсць усё: упэўненасць у сабе, любоў да сваёй справы і велізарнае жаданне быць патрэбнай людзям.

І. САВЕТКІНА.

У ТВОРЧЫМ ПОШУКУ

Больш дзесяці год на кафедры крымінальнага працэсу працуе студэнцкі навуковы гурток па праблемах савецкага судовага ладу і арганізацыі праваахоўных органаў. Членамі гуртка з'яўляюцца пераважна студэнты I курса, якія вывучаюць дысцыпліну «Суд і правасуддзе у СССР».

Удзел у рабоце гуртка дапамог першакурснікам зрабіць першыя крокі ў навуцы, творчы пошук даў магчымасць лепш падрыхтавацца да выканання курсавой і іншых работ.

Важная ўмова эфектыўнасці навукова-даследчай работы — гэта актуальная, дакладна прадуманая тэматыка дакладаў і паведамленняў. Напрыклад, у гэтым навучальным годзе разам з праграмнымі тэмамі у план уключаны праблемы, якія адлюстроўваюць гісторыю праваахоўных органаў. Важнейшае значэнне надаецца таксама ленінскай тэматыцы. Студэнты працуюць таксама над тэмамі, прысвечанымі крытыцы класавай сутнасці органаў юстыцыі буржуазных дзяржаў.

Пасяджэнні гуртка праводзяцца не радзей аднаго разу у месяц, а кансультацыі—штотыднёва.

У гэтым навучальным годзе на пасяджэннях выступалі з навуковымі паведамленнямі і дакладамі В. Жых, І. Кавалёва, В. Залескі, О. Макарэвіч і іншыя студэнты.

Работы гуртКоўцаў В. Пугачова, В. Залескага, Л. Гац атрымалі станоўчую ацэнку на рэспубліканскім аглядзе-конкурсе навуковых работ.

Трэба, аднак, сказаць і пра асобныя недахопы і цяжкасці. У прыватнасці, работа гуртка ўскладняецца тым, што студэнты вывучаюць гэтую дысцыпліну толькі ў першым семестры; не забяспечваецца ў належнай меры пераемнасць гуртка, не хапае навуковай літаратуры. Пераадоленне гэтых недахопаў дазволіць зрабіць работу гуртка больш плённай.

І. І. МАРЦІНОВІЧ,
навуковы кіраўнік.

Ідуць заняткі на кафедры агульнай фізікі у першакурснікаў фізічнага факультэта.

Фота **С. Дзеянкова.**

ПАКОРАНЫЯ ВЫШЫНІ

Спорт — гэта здароўе, маладосць. Так гавораць усе, хто ім захапляецца. Так думае і Ларыса Клімянцёнак— майстар спорту па лёгкай атлетыцы, студэнтка I курса біяфака. Спортам яна займаецца даўно: яшчэ з 5 класа стала наведваць секцыю лёгкай атлетыкі. Чаму выбрала іменна гэты від спорту?

— Аднойчы я трапіла на трэніроўку па лёгкай атлетыцы, і мне вельмі спадабаліся скачкі у вышыню. Але тады я нават і не марыла, што стану майстрам спорту па скачках. Пачала захоплена, упарта трэніравацца, дасягнула нядрэнных вынікаў.

Ларыса прымала ўдзел у многіх спаборніцтвах. Самымі хвалюючымі сярод іх былі усесаюзныя, дзе дзяўчыне прысвоілі званне майстра спорту па лёгкай атлетыцы. Вышыня 1,7 метра была узята.

Калі я спытала, на каго яна хацела б быць падобнай, дзяўчына ўсміхнулася:

— Можна мне не гаварыць? Звычайна бывае так, скажаш, а потым не атрымаецца. Раптам не змагу здзейсніць сваю мару?..

Ларысе Клімянцёнак аднолькава дарагія спорт і біялогія. Вось чаму яна стала студэнткай біяфака. І яшчэ адно хобі — кнігі. Іх Ларыса чытае кожную свабодную мінуту. Кнігі і спорт, музыка і спорт, біялогія і спорт — цудоўнае звычайна дапаўняе мужнае і наадварот.

Поспехаў у вучобе і новых дасягненняў у спорце табе, Ларыса.

Л. КАЧКО.

НА ПРАКТЫЦЫ — ЮРФАК

Вытворчая практыка студэнтау з'яуляецца адной з важнейшых частак падрыхтоўкі высокакваліфікаваных спецыялістау. Задача яе — замацаванне тэарэтычных ведау, атрыманых студэнтамі, набыццё вытворчых навыкаў і авалоданне перадавымі метадамі работы.

Вучэбна-вытворчую практыку студэнты юрыдычнага факультэта праходзяць у судзе і пракуратуры, а вытворчую практыку кожнаму студэнту арганізуюць з улікам яго спецыяльнасці. Адведзенага на усе віды практыкі часу дастаткова для таго, каб авалодаць вытворчымі навыкамі і паспяхова здаць экзамены.

Вялікую дапамогу у час практыкі студэнтам аказваюць прафесарска-выкладчыцкі састау факультэта і кіраунікі практыкі.

Як паказалі вынікі, амаль усе студэнты авалодалі навыкамі вырашэння асноўных пытанняу практычнай дзейнасці суда, пракуратуры, юрыдычных служб міністэрства у, спажывецкай кааперацыі і іншых установу. Студэнты, якія знаходзіліся на практыцы у выканкомах мясцовых Саветау, удзельнічалі у прыёме скарг, складалі пратаколы паседжанняу, удзельнічалі у рабоце розных камісій, складалі планы мерапрыемстваў па прадухіленню правапарушэнняу.

У судзе, пракуратуры, следчых органах студэнты навучыліся складаць следчыя акты, пастановы, рашэнні. Студэнты V курса А. А. Лазута, А. С. Лайкова і іншыя удзельнічалі у расследаванні крымінальных спрау.

Студэнты В. М. Букштынау, У. К. Зуй, В. П. Чырык і іншыя прымалі удзел у абагульненні і аналізе практыкі работы народных судоу па барацьбе з хуліганствам і іншымі грамадска-небяспечнымі злачынствамі, складалі планы мерапрыемстваў па ліквідаванню прычын і умоў, якія садзейнічаюць гэтым злачынствам.

Больш палавіны студэнтау-практыкантау выступілі на прадпрыемствах і ва установах з лекцыямі і дакладамі на прававыя тэмы. Гэта аказала вялікую дапамогу у распаусюджванні прававых ведау сярод насельніцтва.

Было б няправільным гаварыць толькі аб дасягненнях у арганізацыі практыкі, таму што ў гэтым пытанні ёсць яшчэ і недахопы. Не ва усіх установах студэнтам былі створаны такія умовы, пры якіх яны маглі б авалодаць навыкамі работы. У такіх выпадках патрэбна умяшанне прадстауніка факультэта або кірауніка практыкі.

Па выніках практыкі на факультэце былі праведзены канферэнцыі, на якіх прысутнічалі прафесарска-выкладчыцкі састау і студэнты. 5 сакавіка была праведзена канферэнцыя аб выніках практыкі студэнтау V курса. На ёй 19 студэнтау выступілі з дакладамі, 11— удзельнічалі у абмеркаванні дакладау.

Практыка студэнтаў, з'яуляючыся неад'емнай часткай навучальнага працэсу, набывае усё большае значэнне. Падрыхтоука спецыялістау вышэйшай кваліфікацыі патрабуе яшчэ большай увагі у арганізацыі вытворчай практыкі.

Я. ПЛЮТА,
дацэнт юрфака.

Пяцікурснік гістарычнага факультэта А. Журомскі праходзіць педагагічную практыку на I курсе аддзялення палітэканоміі гістфака.

Ідуць заняткі па тэме «Гандлёвы капітал і гандлёвы прыбытак».

Фота С. ДЗЕЯНКОВА.

НАШ СТАРЭЙШЫ ПАМОЧНІК

Куратар у групе... Якое месца ён займае у жыцці студэнта, якія яго задачы: выхаванне, арганізацыя, кіраунііцтва? А можа, кантроль? Як куратар дапамагае студэнтам вучыцца, якім павінен быць куратар?..

Я пазнаёміуся з Ларысай Арцёмаунай Ісачанкавай на субясеэдаванні, калі паступау на падрыхтоучае аддзяленне БДУ.

Яна выдзялялася энергічнасцю, строгасцю, а галоунае, што кідалася у вочы, гэта з якой цікавасцю і увагай яна адносілася да нас, рабят.

А потым работа. Многа часу патрабавалася для таго, каб успомніць, паутарыць забытае. Некаторыя пытанні фізікі вучылі упершыню, так як праграма сярэдняй школы за апошнія гады прыкметна расшырылася.

За кароткі час цяжка было добра засвоіць праграму. Ларыса Арцёмаўна выкарыстоувала кожную нашу свабодную мінуту. Калі з-за хваробы якога-небудзь выкладчыка вызваляліся лекцыйныя гадзіны, яна заусёды праводзіла заняткі.

Не толькі фізікай займалася з намі Ларыса Арцёмауна. Трэба было навучыць нас быць больш сабранымі, умець працаваць над сабой. Запомніліся словы Ларысы Арцёмауны: «Нам трэба даказаць, што на падрыхтоучае аддзяленне прыходзяць не «другасортныя» студэнты, а тыя, якія могуць быць першымі і у вучобе, і у жыцці».

У мерапрыемствах, што праводзіліся у групе — сходах, культпаходах,—Ларыса Арцёмауна заусёды была з намі. Мы поунасцю давяралі ёй і верылі у яе.

Ларыса Арцёмауна была для нас старэйшым таварышам, які прыйшоу нам на дапамогу.

Нашы агульныя намаганні не прапалі дарэмна: 18 слухачоу залічаны студэнтамі фізфака.

У чым жа прычына нашага узаемаразумення? Ларыса Арцёмауна прынцыповая, сумленная, верная свайму слову, справядлівая у сваіх ацэнках і меркаваннях. Гэтага патрабуе і ад нас. Устанауліваецца узаемасувязь: мы адчуваем, усведамляем свой доуг, даражым яе даверам.

Стаушы студэнтамі, мы бачымся з Ларысай Арцёмаунай радзей. Але гэта не галоунае, галоунае ужо дасягнута: узаемаразуменне, давер. Дзверы яе лабараторыі заусёды адкрыты для нас. І па усіх пытаннях, якія нас цікавяць, мы прыходзім параіцца да яе. Здаецца, што студэнты нашай групы сталі часткай яе лёсу, яе жыцця. У нас адны мэты, перад намі — адны задачы.

У. БАНДАРЧУК,
студэнт фізфака.

ДА 30-ГОДДЗЯ ВЯЛІКАЙ ПЕРАМОГІ

СУВЯЗІ, ГАРТАВАНЫЯ ВАЙНОЙ

(Працяг. Пачатак у № 10).

Джубан МУЛДАГАЛІЕУ нарадзіуся у 1920 годзе у Тайпакскім раёне Уральскай вобласці. З 1940 па 1947 год служыў у Савецкай Арміі, удзельнічаў у Вялікай Айчыннай вайне з першага і да апошняга дня. Дж. Мулдагаліеу — лаурэат Дзяржаўнай прэміі Казахскай ССР імя Абая, аутар каля 50 кніг паэзіі, выдадзеных на казахскай і іншых мовах народау СССР.

(З біяграфічнай даведкі).

— За час вайны усяго давялося паспытаць, —расказвае паэт. — Служыу артылерыстам - наводчыкам, камісарам гукавой батарэі. Чацвёртую гадзіну раніцы 22 чэрвеня 1941 года я сустрэу на нашай заходняй граніцы на пасадзе палітрука батарэі 28-га гаубічнага артпалка 28-й танкавай дывізіі, якой камандавау палкоунік I. Д. Чарняхоускі, пасля праслаулены военачальнік, генерал арміі, камандуючы фронтам... У сярэдзіне чэрвеня 1942 года мяне выклікалі у Палітупрауленне Паучночна - Заходняга фронту, паведамілі, што я накіраван у рэдакцыю франтавой газеты «За Родину», пры якой арганізоувалася і казахская газета «Отан ушин». Дзесьці восенню праз казахскіх артыстау расшукалі вядомага цяпер алмаацінскага паэта і вучонага Сагінгалі Сяітава. У газету прыйшлі яшчэ некалькі казахскіх журналістау, і мы горача узяліся за справу. Уявіце толькі: мы упершыню у гісторыі нашага друку рыхтавалі выхад казахскай вайсковай газеты, уводзілі у родную мову новыя словы і паняцці, новыя армейскія тэрміны ці іх эквіваленты. І у выніку газета набыла шырокую вядомасць сярод салдат-казахау.

Джубан Мулдагаліеу час ад часу прыпыняе свой расказ, прыгадвае новыя факты. імёны асобных людзей, назвы мясцін, дзе адбываліся тыя ці іншыя падзеі. Працавау жа ён у газеце разам з такімі вядомымі літаратарамі, як Міхаіл Матусоускі, Аляксандр Ісбах, Барыс Бялік. У выданні супрацоунічалі таксама Міхаіл Святлоу, Сяргей Міхалкоу, Сцяпан Шчыпачоу, Маргарыта Алігер. Іменна тады дзесьці недалёка ад Валдая нарадзіліся радкі вядомага святлоускага «Паслання Джамбулу»:

Бродит ночь по окопам сырым,
Наползает осенний туман...
За Россию мы грудью стоим
И за твой и за наш Казахстан.

Рэдакцыя газеты «За Родину» аб'яднала вакол сябе дружны, баявы, шматнацыянальны калектыу. Джубан Мулдагаліеу пазнаёміуся тады з многімі латышскімі, літоускімі, узбекскімі, татарскімі, малдаускімі літаратарамі. Сярод новых знаёмых быу і выдатны беларускі паэт Пімен Панчанка.

У час стварэння 2-га Беларускага фронту Дж. Мулдагаліева накіроуваюць у «Фронтовую правду», пры якой арганізуюцца выданні на казахскай, татарскай, узбекскай і малдаускай мовах.

Джубан Мулдагаліеу — непасрэдны удзельнік славутай аперацыі «Баграціён» — удзельнічау у вызваленні Магілёва, Мінска і іншых беларускіх гарадоу.

— Што Вам больш за усё запомнілася з падзей тых дзён? — пытаюся у паэта.

— Многае помніцца. Але найбольш, мабыць, урэзаліся у памяць два эпізоды.

Самы пачатак аперацыі «Баграціён». Вядома, што ад паспяховага пачатку наступлення у многім залежыць яго працяг і нават завяршэнне. Крайні усход Беларусі, Гомельшчына. Варожы абарончы вал здаецца зусім непрыступным. Ды вось у атаку рынуліся нашы войскі. Рота, якой камандавау казах Тэмір Масін, у жорсткай схватцы знішчыла больш батальёна фашыстау, узяла шмат палонных, захапіла важны плацдарм, адкрыла шлях палку для далейшага наступлення. Усе, паутараю, усе байцы роты, уключаючы паварoу, былі за гэты бой узнагароджаны ордэнамі Славы розных ступеней, а яе камандзіру прысвоена званне Героя Савецкага Саюза. Дарэчы, Тэмір Масін дайшоу да Берліна. У 1946—1947 гадах працавау у маім родным Тайпакскім раёне другім сакратаром райкома партыі. Улетку 1947 года выдалася страшэнная засуха, у многіх месцах у стэпе успыхнулі пажары. Былы камандзір застауся на баявым пасту да канца свайго жыцця: ён загінуу у схватцы з агнём, ратуючы людзей і калгаснае сена.

І другі эпізод. Мы уступілі у адну беларускую вёску. Да мяне кінулася пажылая жанчына, стала цалаваць, прыгаворваць: «Сынок, родненькі мой сынок! Нарэшце я цябе дачакалася...» Я разгубіуся: на беларуса, здаецца, не падобны, і у той жа час няёмка разуверваць жанчыну. Калі крыху апамятауся і асцярожна сказау, што я з Казахстана, яна сказала: «Якая розніца, дзе ты нарадзіуся, ты мой сынок!..»

Пра подзвіг Тэміра Масіна я напісау нарыс «Слава, народжаная у буры». Пра маці - беларуску — верш, які называецца «Блаславленне маці».

Наогул, у тыя дні я пісау шмат, працавау у розных жанрах. Амаль усе тагачасныя вершы былі так ці інакш звязаны з падзеямі, што адбываліся на беларускай зямлі.

В. РАГОЙША.

(Працяг будзе).

МОЙ ТАВАРЫШ

Служба у арміі, падрыхтоучае аддзяленне і, нарэшце, першы курс філалагічнага факультэта рускага аддзялення БДУ... З Мішам я упершыню пазнаёміуся «на бульбе», што стала сур'ёзным выпрабаваннем для студэнтау- першакурснікау. Трэба сказаць, што не усе яны былі гатовы да такога працоунага пачатку вучобы. Вось тут і спатрэбіуся вопыт Міхаіла, які раней узначальвау камсамольскую работу у сваім падраздзяленні. Яшчэ там, у арміі, старшына Гарбуненка навучыуся пазнаваць характары, разумець настрой людзей і выяуляць прычыны тых ці іншых паводзін чалавека.

І тут, «на бульбе», незнаёмыя адзін аднаму людзі аб'ядналіся у дружны, моцны калектыу. У гэтым была заслуга Гарбуненкі.

Пачаліся першыя дні вучобы. Міша быу назначан старастай курса, але не пакінуу камсамольскія справы. «Удзельнічаючы у камсамольскай рабоце, я адчуваю сябе на сваім месцы»,— гаворыць ён.

— Ну, як, Міша, дзе лягчэй: тут ці у арміі?— часта чуе Гарбуненка. Яму нялёгка, вядома, цяжкасцей хапае.

Я ведаю, што Міша не задаволены тым, што наш курс не заняу першых месц на факультэце па выніках сесіі.

— У нас вучацца здольныя людзі. Толькі трэба, каб яны паверылі у свае сілы, паверылі у сябе. Гэта — галоунае.

Дзелавітасць, чуласць — вось што уласціва нашаму старасту. І у вучобе першы семестр пройдзен Міхаілам на «выдатна».

Наперадзе у нас, першакурснікау, больш за чатыры гады доугай і упартай вучобы. І мы ведаем, што у цяжкую мінуту да нас на дапамогу заусёды прыйдзе стараста — Міхаіл Гарбуненка.

А. БЯЗВЕРШАНКА,
студэнт I курса рускага аддзялення філфака.

ПЕСНІ РОЗНЫХ КАНТЫНЕНТАЎ

Выступленні [illegible] студэнтау перад [illegible] сябрамі сталі доб[illegible] цыяй. Вось і сёнь[illegible] зала БДУ прынял[illegible] стаунікоу з 40 кра[illegible]

Свята—фестыва[illegible] бы — прысвечана [illegible] Перамогі савецкаг[illegible] над фашысцкімі [illegible] мі. Ужо тры дні ва[illegible] тэце гучаць песні [illegible] мовах, экспануюц[illegible] выяуленчага маста[illegible] дэнтау з В'етна[illegible] Балгарыі і іншых [illegible] зараз ідзе заклю[illegible] цэрт мастацкай самадзейнасці замежных студэнтау, якія навучаюцца у БДУ.

Фестываль дружбы прыйшлі вітаць рабочыя Мінскага трактарнага завода, камвольнага камбіната, гадзіннікавага завода «Прамень», падшыпнікавага завода, а таксама студэнты БПІ, педагагічнага інстытута, архітэктурна-будаунічага тэхнікума, інстытута замежных моу.

Зала заліта агнямі. Пакуль ідуць апошнія прыгатаванні, трэба сказаць, што ва універсітэце вучыцца больш 450 замежных студэнтау і гавораць яны амаль на усіх мовах свету. Сёння ж канцэртная праграма складзена у асноуным з рускіх і беларускіх песень, вершаў, танцаў.

Канцэрт адкрыу прарэктар універсітэта І. П. Чэпа.

...Гасне у зале святло. «Мір патрэбен усім» — песня, якую выконвае хор, блізкая сэрцу кожнага гледача і спевака. Мая суседка—выкладчык рускай мовы на падрыхтоучым факультэ[illegible]ія замежных студэнтау [illegible] Андрэеуна Палавінкі[illegible] расказала мне аб пад[illegible]оуцы удзельнікау да [illegible]ывалю, аб той рабоце, [illegible] была праведзена з замежнымі студэнтамі па вывучэнню рускай мовы.

А на сцэне квартэт дзяучат ужо спявае славутую «Кацюшу». У песні зліваюцца галасы студэнтак з ДРВ, МНР, з Рэспублікі Паўднёвы В'етнам і Народна-дэмакратычнай рэспублікі Йемен. Цікава даведацца, як склауся квартэт? Прадстаўніца Манголіі Нарантуя Шаравдаржын расказала мне пасля канцэрта:

— Мелодыі песень мы ведаем добра, а вось са словамі былі цяжкасці. Мы знаходзімся у Савецкім Саюзе толькі 4 месяцы, але ужо пасябравалі паміж сабой і з савецкімі студэнтамі.

НА ЗДЫМКАХ: нашы танцы і песні табе, фестываль.

Фота А. ЦЫГУЛЁВА і С. ДЗЕЯНКОВА.

Пад акампанемент раяля песню А. Пахмутавай «Надзея» выконвае алжырац Мексідэш Амар.

— Пасля заканчэння школы мяне паслалі вучыцца у Савецкі Саюз, — гаворыць пасля выступлення Амар.— Пакуль я на падрыхтоучым факультэце, мару аб радыёэлектроніцы. А яшчэ люблю спяваць. Зараз рыхтую папулярную савецкую песню «Жураулі».

Нікога не пакінулі раунадушнымі юнакі з Конга. У яркіх нацыянальных касцюмах, пад барабан і авацыі гледачоу, яны выканалі кангалезскі танец. Як потым мне расказау Макая Жан-П'ер, у іх выступленні гаворыцца пра любоу да радзімы, прыроды, пра мір і шчасце. Потым рабяты выконвалі рускі перапляс. Апладысментам не было канца.

Палюбіушаяся усім песня «Алеся» прагучала на беларускай мове у выкананні в'етнамскага вакальна-інструментальнага ансамбля. Гледачы сустрэліся таксама з прадстаунікамі з Балгарыі і ГДР, Алжыра і Эфіопіі, Конга і Марока і многіх іншых краін.

На розных мовах гучалі словы мір, дружба. Нібыта падхопленыя адзіным пачуццём, спявалі артысты, спявала зала «Гімн дэмакратычнай моладзі свету». Фестываль стау святам сапраўднай дружбы і салідарнасці.

Т. ЛУЙГАС.

Пермакрасавіцкая МАЗАІКА

МАТЭМАТЫКІ ЖАРТУЮЦЬ

МЯСЦОВАЯ ХРОНІКА

Студэнт II курса Жора Ш. устанавіу, што эканоміць час за лік лекцый нерацыянальна: большую частку сэканомленага часу даводзіцца траціць на наведванне дэканата

* * *

«Эх, пракачуся!» — падумау Жора Ш., падыходзячы да ліфта галоунага корпуса. Далейшы лёс смельчака невядомы.

* * *

Пенсіянер Ф. Малінін папрасіу студэнтау, якія праходзілі міма, падкачаць спусціушае кола «Запарожца». Моладзь не падкачала!

* * *

Карысная парада: пераходзячы вуліцу на зялёнае святло, можна сэканоміць ад 3 да 10 рублёу.

* * *

Задумайце лічбу, памножце яе на 7, прыкладзіце 13, памножце яшчэ на 11, адніміце 25, падзяліце на 2. Зрабіце тое ж 5—6 разоу. Калі вы нідзе не памыліліся, можаце размяркоувацца на кафедру вылічальнай матэматыкі.

* * *

Калі 1 красавіка вы прачытаеце на дошцы аб'яу, што вам здымаюць стыпендыю, не спяшайцеся смяяцца. Можа, гэта «жарт» дэканата.

* * *

Тэрмінова мяняю пачуццё меры на пачуццё гумару.

* * *

Вясна... Прырода абуджаецца ад зімовай спячкі... Студэнт Пеця Ф. здау першы «хвост» за зімовую сесію...

ЯК ЗДАВАЦЬ ЭКЗАМЕНЫ

У пачатку экзамена перавагу мае вельмі хуткі адказ, перасыпаны спасылкамі на тэарэмы, не уключаныя у білеты: ніколі не пашкодзіць парадаваць выкладчыка эрудыцыяй.

Выкладчыку будзе прыемна пачуць сваё прозвішча побач з імёнамі тытанау, напрыклад: «Як вынікае з даказанай вамі і Лагранжэ тэарэмы...» або: «Вам і Кашы удалося даказаць...»

Ні у якім выпадку не трэба дапускаць, каб выкладчык пасіуна выслухоувау адказ. Прыцягвайце яго да актыўнай творчасці. Калі вам гэта удалося—ваша асноуная задача падтрымліваць яго воклічамі: «Так-так! Вядома!» У цяжкіх месцах яго патрэбна падбадзёрваць словамі: «Ды гэта ж відавочна!» Калі вы забылі тэарэму, прывядзіце яе следства. Яно бывае важней. А калі выкладчык возьмецца за доказ, вы лішні раз зможаце паглядзець, як следства вядуць знаткі.

Як вядома, непарыуны і дастаткова манатонны адказ можа прымусіць выкладчыка заснуць ужо на трэцяй мінуце. Але толькі не давайце яму вельмі доуга спаць, не забывайце, што за вамі яшчэ будуць адказваць вашы таварышы, а экзаменатар можа ужо выспацца і бадзёра заваліць астатніх.

Такім чынам, дзейнічайце! Як гаворыцца, ні пуху вам...

З насценгазеты «РЛЗ».

КУРСАВАЯ РАБОТА

(ПАМЯТКА СТУДЭНТУ)

1. Як выбіраць тэму курсавой работы

Гэта найбольш распаусюджаная памылка. Выбіраць трэба не тэму, а кіраунікa. Як назваць работу — гэта зусім іншая справа. Лепш за усё браць назвы абстрактныя, напрыклад: «Роля прыроды у творах Пракопія Кесарыйскага», «Іван Грозны і Хрыстафор Калумб», «Скрыты сэнс у археалагічных раскопках БДУ» і г. д.

2. Як рыхтавацца да курсавой работы

Пакапайцеся у бібліятэках і напішыце доугі спіс кніг па патрэбнаму пытанню. Зразумела, чытаць кнігі не трэба, інакш вы такога панапісваеце...

3. Як пісаць курсавую работу

Уступ можа быць аб чым пажадаеце. Але не перастарайцеся. Калі работа называецца «Роля прыроды...», то не трэба пісаць аб заваяванні Сібіры Ермаком. Гэта дарэчы і у «Іване Грозным і Хрыстафоры Калумбе».

Асноуная частка пішацца так, каб яе ніхто не мог зразумець, уключаючы вас саміх. Напрыклад, можна сказаць, што Іван Грозны сустракауся з Хрыстафорам Калумбам на Куліковым полі. Пішацца гэта так: «Даследаванні рукапісау (глядзі вышэй) паказваюць, што з прычыны (глядзі ніжэй) акалічнасцей сустрэчы, якая, па сцвярджэннях гісторыкау (глядзі на адвароце), была арганізавана з...» і г. д. Поспех гарантаван.

«Наша жыццё». (Насценгазета IV курса аддзялення гісторыі).

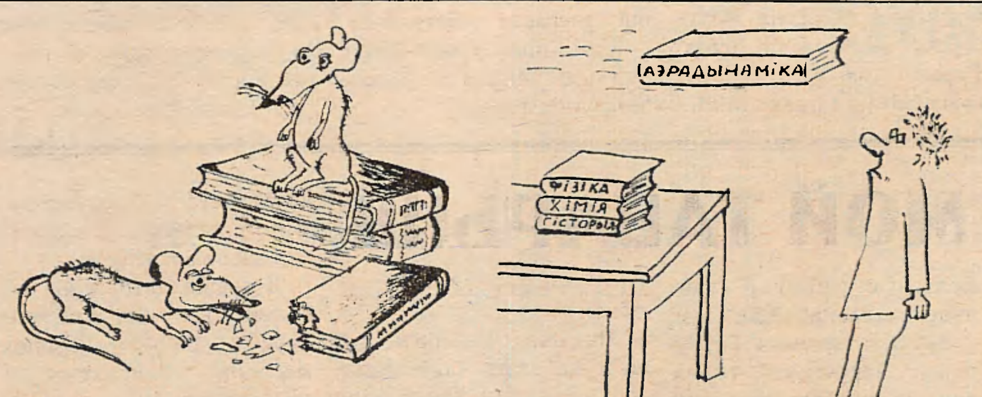

Не бачу розніцы паміж класікай і сучаснай літаратурай.

С А СТУДЭНЦКАГА ЖЫЦЦЯ

27 сакавіка — Міжнародны дзень тэатра. Разам з прафесіянальнымі калектывамі адзначаюць яго і шматлікія самадзейныя тэатры. Аб адным з іх і пойдзе гаворка.

Для кожнага з артыстау тэатра мініяцюр ФПМ гумар і сатыра сталі як бы другім прызваннем. А пачалося усё з задумы Сяргея Бучэльнікава пасля вечара пасвячэння першакурснікау у студэнты.

У гэты вечар загарэуся Сяргей думкай аб студэнцкім тэатры. На ФПМ Сяргей Бучэльнікау прыйшоу пасля службы у радах Савецкай Арміі. Армейская арганізаванасць, аператыунасць, дакладны разлік часу — усё гэта спатрэбілася арганізатару. І вось, нарэшце, першае выступленне тэатра. Адбылося яно 1 красавіка мінулага года.

За год шмат зроблена. А самае галоунае, тэатр вырас колькасна, вырас больш чым удвая. Свежы струмень у творчую атмасферу тэатра унеслі дзяучаты Ірына Шыпагіна, Наташа Лубянцова, Таццяна Басалыга. Актыуна удзельнічае у рабоце тэатра студэнт-вячэрнік, супрацоунік навукова-даследчага інстытута ПФП Валерый Тоусцік.

Сёння тэатр рыхтуе праграму да 5-годдзя факультэта. Акрамя таго, у планах — спектакль, прысвечаны памяці чылійскага патрыёта В. Хары. Сцэнарыі артысты заусёды пішуць самі. Галоунымі сцэнарыстамі лічацца Ігар Галкін, Уладзімір Воучанка. За музычнае суправаджэнне адказваюць Сяргей Наскоу і Алег Нікіцін. Тэмы для выступленняу артысты часцей за ўсё бяруць са свайго жыцця. А яно — невычарпальная крыніца.

Л. МАРОЗ.

«Белорусский университет»—орган парткома, ректората, месткома, комитета комсомола и профкома Белорусского ордена Трудового Красного Знамени государственного университета им. В. И. Ленина. На белорусском языке.

Газета выходзіць па чацвяргах. Аб'ем — 1 друк. ар.

В. а. рэдактара А. А. ДЗЕРАШ.

Наш адрас: Мінск, Універсітэцкі гарадок, геаграфічны корпус, п. 14. Тэлефон 22-07-19. Ордэна Працоунага Чырвонага Сцяга друкарня выдавецтва ЦК КП Беларусі.

Тыраж 2 000 экз. АТ 06574 Заказ № 536